

TROSSOS

Vicenc
Villatoro

'Invictus'

■ No he vist encara *Invictus*, la pel·lícula de Clint Eastwood a partir del llibre de John Carlin *El factor humà*. Però havent llegit el llibre, vist el tràiler i sabent-ne el repartiment, ja estic segur de dues coses. Una, que ploraré com una Magdalena quan vagi al cinema (de fet ja vaig plorar llegint el llibre). L'altra, que és del tot recomanable anar-la a veure. Primer, per la història que explica. Segon, per com l'explica, per poc que segueixi l'estratègia narrativa del llibre. Tercer, per les coses que ajuda a entendre.

Política

■ A través d'un partit de rugbi, la final de la Copa del Món entre Sud-àfrica i Nova Zelanda, entenem el disseny de reconciliació que va dibuixar Nelson Mandela i que va permetre sortir de l'apartheid sense entrar en una guerra civil que en alguns moments semblava inevitable. Una estratègia de creació d'un nou patriotisme sud-africà que pogués integrar tots els seus ciutadans i del qual ningú no se sentís exclòs. Però a través d'aquesta peripecia política concreta, tenim un model de polítiques de transició pacífica, de superació de les cotilles que de vegades semblen insalvables de la història. De fins a quin punt la voluntat pot superar els conflictes que semblen condemnats a eternitzar-se.

Esports

■ Però la pel·lícula, i el llibre, són eficaços perquè parlen d'història i de política des de les emocions i els sentiments. Llavors, no és estrany que hagin escollit un esdeveniment esportiu per explicar-ho. La nostra època no s'entén sense el pes que hi té l'esport, que és una de les grans reserves d'emoció, d'èpica i de sentiment col·lectiu. Per bé i per mal. Gràcies a l'aportació de l'esport, una història d'estratègia política, de transició fonamentada en la reconciliació, de creació d'una nova consciència nacional damunt de bases noves, esdevé una faula eterna i emocionant sobre el perdó. Sobre la força del perdó.